

عنوان مقاله:

نقش فضاهای سبز در کاهش آلودگی اراضی پساصنعتی با رویکرد مدیریت توسعه پایدار

محل انتشار:

همایش مدلسازی، پایش و مدیریت آلودگی آب، خاک و هوا و صوت (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

آرمان آزادروش - دانش آموخته کارشناسی ارشد مدیریت پژوهه و ساخت، موسسه آموزش عالی معماری و هنر پارس، تهران

خلاصه مقاله:

معدن و اراضی پساصنعتی متروکه می‌توانند موقعی تهای جدید زمین شناسی فراهم کنند. طیف وسیعی از شرایط محیطی مرتبط با این سایت‌ها می‌تواند منجر به ایجاد زیستگاه‌های حاوی گونه‌ها و جوامع بیولوژیکی غیر معمول شود. حفاظت از طبیعت، ارزش‌های تاریخی و اجتماعی آنها مشهود است. ارزش مناظر فراصنعتی برای جوامع محلی هم در شکل کنونی و هم در پیوند آنها با گذشته نهفته است. بخش مهمی از توسعه مجدد یا احیای سایت‌های فراصنعتی باید شامل حفظ ویژگی‌های باستان‌شناسی، زمین‌شناسی و اکولوژیکی قابل توجه همراه با ایجاد زیستگاه شامل پوشش گیاهی طبیعی باشد. از طرفی به منظور دستیابی اهداف توسعه پایدار، افزایش مساحت فضای سبز معمولاً به عنوان یک ابزار برنامه ریزی و استراتژی سازگاری برای مبارزه با اثرات زیست محیطی ناشی از تغییرات آب و هواز جهانی و شهرنشینی استفاده می‌شود. بنابراین، درک تغییر فضاهای سبز و تاثیرات ناشی از این تغییر مهم است. روش مورد استفاده در این پژوهش با رویکرد توسعه‌پذیری-تحلیلی به بررسی موضوع فضاهای سبز و تاثیر آنها بر کاهش آلودگی اراضی پساصنعتی با رویکرد مدیریت توسعه پایدار می‌پردازد.

کلمات کلیدی:

اراضی پساصنعتی، فضاهای سبز، کاهش آلودگی، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1758556>

